

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206424
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118206424.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Pavol Pospecha, advokát, Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: L. G.Á., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., M. XXXX/XX, H., o zaplatenie 1.091,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/64/2018-25 zo dňa 12. 09. 2018, v plnom rozsahu.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 676,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,40 % ročne zo sumy 676,30 Eur od 24. 03. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,98 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31. 07. 2018 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.091,02 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.091,02 Eur od 10. 04. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.110 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.110 Eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.091,02 Eur do zaplatenia, náhrady nákladov spojených s mimosúdnych uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 Eur, ako aj náhrady trov konania z titulu nezaplateného úveru.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 27. 03. 2015 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.110,00 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 39,27 Eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. X, X, X pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. XX, XX, XX. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 6 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 23. 03. 2016. K uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok došlo dňa 10. 04. 2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa

v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 1.091,02 Eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 322,70 Eur). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.091,02 Eur od 10. 04. 2016 do zaplattenia. Žalobca si uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy nesplattenej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Pokiaľ ale úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.110 Eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.091,02 Eur do zaplattenia. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím rozhodcovského konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzývaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správ), resp. pri telefonickom, príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnú službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 73,69 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 Eur.

3. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

4. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

5. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/64/2018-25 zo dňa 12. 09. 2018, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

7. Žalovaný sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba mu bola doručená v zmysle § 116 Civilného sporového poriadku. K žalobe sa nevyjadril.

8. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť však ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval, súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť ani neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe, najmä zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, oznámením veriteľa (žalobcu) o schválení úveru dlžníkovi, zmluvnými dojednaniami, výpisom z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, prehľadom splácania, oznámením o zosplatnení a doručenkou k nemu, pokusom o zmier pred začatím súdneho konania, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Žalovaný dňa 23. 03. 2015 podpísal žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len „žiadosť o úver“), v ktorej požiadaval žalobcu (veriteľa) o poskytnutie úveru a to za podmienok, vyznačených v časti s názvom „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“. Táto časť listiny obsahuje údaj o

predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 64,54 Eur, poskytnutá čiastka úveru 1.110 Eur, splatnosť úveru 36 mesačných splátok, vrátane úrokov po 39,27 Eur, celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania + poplatok za poskytnutie úveru) 1.524,72 Eur. Predpokladaná RPMN bola stanovená na 27,01 % ročne, ročná úroková sadzba 17,75 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %. Zároveň uvedená žiadosť obsahuje aj údaj o poskytnutej čiastke revolvingu 1.110 Eur. V článku 8 bola uvedená zmluvná pokuta, a to vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 14,6 % ročne. Veriteľ uvedenú listinu podpísal dňa 27. 03. 2015, a do časti listiny s názvom „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“ vyplnil totožné údaje ako dlžník len s tým rozdielom, že RPMN uviedol 26,64 % pri úvere a aj pri revolvingovom úvere. Žalobca predložil aj zmluvné dojednanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalobcu bez dátumu a podpisov.

11. Dňa 27. 03. 2015 žalobca vypracoval oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, v ktorej oznámil žalovanému, že mu bol schválený úver vo výške 1.110 Eur za tam uvedených podmienok, a to splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 39,27 Eur, z toho istina 30,83 Eur a úroky 8,44 Eur, splátka podľa dohody o poskytnutí služby mesačne 25,27 Eur, výška celkovej platby za úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí služby) 64,54 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 111 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01. 05. 2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01. 04. 2018, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania „1“, celková výška úveru 1.110 Eur, RPMN úveru 26,64 %, priemerná hodnota RPMN 34,42 %. Ďalej uvedená listina obsahuje aj údaj o schválenej výške revolvingu 1.110 Eur (z dôvodov žaloby však vyplýva, že predmetom sporu nie je nárok z revolvingu). Z výpisu z účtu súd zistil, že žalovanému bola vyplatená suma 999 Eur a z karty klienta vyplýva, že žalovaný zaplatil celkovo na úver sumu 322,70 Eur.

12. Oznámením o zosplatnení zo dňa 15. 03. 2016, ktoré žalovaný prevzal dňa 23. 03. 2016, žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškani s úhradou splátok č. X, XX, XX vo výške 193,62 Eur. Zároveň bol upozornený, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalobca prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., prípisom zo dňa 13. 04. 2016 s názvom „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ oznámil žalovanému, že v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 10. 04. 2016, kedy bol povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru vo výške 1.091,02 Eur. Na zaplatenie uvedenej sumy bol vyzvaný do 7 dní od doručenia výzvy. Žalobca nepreukázal odoslanie zásielky žalovanému a ani udelenie plnej moci advokátskej kancelárii.

13. Súd vo veci rozhodol na základe tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov, ktoré žalovaný nespochybnil. Nakoľko sa však jedná o spotrebiteľský vzťah a žalovaný ako spotrebiteľ nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či zmluva o úvere neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a či táto zmluva má zákonom stanovené náležitosti.

14. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

16. Podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Podľa § 37 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

22. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

23. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

31. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

32. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

33. Podľa § 369 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 10. 04. 2016 bola 0,00 %.

37. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

38. Uzavretú zmluvu o úvere zo dňa 27. 03. 2015 súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného a údaje o požadovanom úvere. Obsah ostatných častí tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol žalovaný ovplyvniť ani neovplyvnil. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to chýba obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (nie revolvingu). Zmluva o úvere neobsahuje vôbec dojednanie o termínoch splatnosti jednotlivých splátok tak, ako to je stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Splatnosť je obsiahnutá iba v zmluvných dojednaniach. Termín splatnosti splátok nie je jednoznačne uvedený ani v oznámení veriteľa, ktoré obsahuje iba text: „Dátum splatnosti splátky v

priebehu periódy splácania: 1“. Písomne nebola dojednaná doba trvania zmluvy a ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako je upravené v § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie je právne významné, že dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky veriteľ uviedol v oznámení, nakoľko sa jedná o jednostranný akt veriteľa a nie o zmluvu, ktorá navyše pre svoju platnosť vyžaduje písomnú formu.

41. Zmluva neobsahuje údaj o RPMN, nakoľko sa strany nedohodli na jej výške. Nedošlo k prijatiu návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Preto, ak zo strany žalobcu bola uvedená iná výška RPMN ako žiadal žalovaný a žalovaný na tento nový návrh nereagoval, pričom mlčanie alebo nečinnosť adresáta návrhu na uzavretie zmluvy samy osebe nemôžu znamenať prijatie návrhu, čo vyplýva priamo zo zákona, súd dospel k záveru, že nebola platne dohodnutá výška RPMN.

42. Súd súčasne konštatuje, že z obsahu zmluvy plyní aj uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb, ktorá však v konaní predložená nebola, a preto nebola predmetom súdneho prieskumu aj vo vzťahu k samotnej zmluve. Ak by však súd zmluvu skúmal s ohľadom na výšku splátky charakter zmluvy, posudzoval by obe zmluvy spoločne, pretože uzavretie Dohody o poskytnutí služby je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, a aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

43. Nakoľko úverová zmluva neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti je úver potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bola z titulu úveru reálne vyplatená suma 999 Eur a zaplatil 322,70 Eur, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť rozdiel vo výške 676,30 Eur (999 - 322,70) a vo zvyšku istinu aj s príslušenstvom zamietol.

44. Žalobca sa domáhal aj zaplata zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy, a to vzhľadom na sankcie uvedené v bode 8.1 Zmluvy o úvere. Súd však poukazuje na to, že zmluvu o úvere vopred pripravil veriteľ (žalobca) a žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len zmluvu podpísať v takom znení, ako ju veriteľ vopred pripravil. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď žalobca nepreukázal v konaní opak, súd nepovažuje zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú. Nakoľko nárok na zmluvnú pokutu patrí iba v prípade, že táto bola individuálne písomne dojednaná, čo žalobca nepreukázal, súd v tejto časti žalobu zamietol.

45. Posledným nárokom, ktorý si žalobca uplatnil, bol nárok na zaplata sumy 83,99 Eur predstavujúcej náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky predstavujúcim náhradu za úkon právnej služby pokus o zmier, ktorý mal byť zo strany žalobcu zaslaný žalovanému. Súd konštatuje, že svojou povahou ide o trovy konania, ktoré však môžu byť priznané až za úkony, ktoré vzniknú po podaní žaloby. Ďalej má súd za to, že vzhľadom na výsledok konania by bolo nesúladne s princípom spravodlivosti, aby žalobcovi bola priznaná odmena za tento úkon právnej služby, keď žalobca, čo do výsledku sporu, by sám mal znášať náhradu trov konania. Odhliadnuc od uvedeného súd však v konaní nemal preukázaný vznik takéhoto nákladu, nakoľko nebolo preukázané, že by bola výzva odoslaná, a že by žalobcovi takýto náklad skutočne vznikol (teda, že mu bola vystavená faktúra za tento konkrétny úkon, ktorú by aj žalobca uhradil). Keďže súd nemal preukázaný vznik takéhoto príslušenstva pohľadávky (len predloženie výzvy nestačí, bola by potrebná faktúra od právneho zástupcu žalobcu na tento konkrétny úkon), tento nárok žalobcu zamietol a osobitne sa nezaoberal už dôvodmi uvedenými v predchádzajúcej vete, resp. tým, že ide o výzvy, ktoré sú realizované hromadne zo strany žalobcu - jeho právneho zástupcu s cieľom (hoc legitímnym dosiahnuť splnenie svojej pohľadávky), ktorý však nemá charakter úkonu právnej služby vo svojej podstate, ale výzvy na plnenie, ktorú si mohol žalobca vyhotoviť sám. Navyše nebolo preukázané, že advokátska kancelária, ktorá podanie zaslala, bola na tento úkon splnomocnená žalobcom a nebolo preukázané, že výzva označená ako „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ žalovanému bola vôbec doručovaná.

46. Prípisom zo dňa 15. 03. 2016 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení“, žalobca síce oznámil žalovanému, že ku dňu spísania uvedeného oznámenia je v omeškani s úhradou splátok č. X, XX, XX, ktorých výška je 193,62 Eur, pričom aktuálne omeškanie najstaršej splatnej splátky je 74 dní a upozornil ho, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri

mesiace a uplynú 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky z uvedenej zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Podľa názoru súdu nebolo zo strany žalobcu preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol pristúpiť k zosplateniu úveru.

47. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

48. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

49. Otázkou zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte oboch uvedených ustanovení súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto nedošlo prípisom zo dňa 15. 03. 2016, označeným ako „Oznámenie o zosplatení“. k platnému a účinnému zosplateniu vyššie uvedeného úveru, a to ani čo do tej časti, na ktorú by mal inak žalobca nárok. Žalobca síce žalovanému oznámil prípisom, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 9, 10, 11 vo výške 193,62 Eur, ale zároveň týmto oznámením hneď aj zosplatil predmetný úver (bez uvedenia dlžnej sumy) s poukazom na to, že sa tak stáva uplynutím 15 dní od jeho doručenia žalovanému.

51. Podľa názoru súdu takýto postup nie je v súlade so zákonom, pretože zákon vyžaduje od veriteľa vykonať upozornenie na uplatnenie práva na zosplatenie úveru a aj samotné oznámenie o zosplatení, čo v danom prípade uskutočnené nebolo. Žalovaný teda mal plniť naďalej podľa zmluvy tak, ako keby zosplatenie nenastalo. Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k platnému dojednaniu splatnosti jednotlivých splátok a ani konečnej splatnosti úveru bol na mieste postup podľa § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal a následne je dlžník v omeškaní, ak svoj záväzok nesplní.

52. V danej veci nebolo nespochybniteľne preukázané, že žalobca si nárok na zaplatenie ním poskytnutej sumy peňažných prostriedkov voči žalovanému uplatnil riadne už pred podaním žaloby. Požiadavka na plnenie zo strany žalobcu bola splnená voči žalovanému až momentom doručenia žaloby v tomto spore, z ktorej bolo zrejmé, akých finančných plnení sa žalobca domáha. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 22. 03. 2019, nasledujúci deň 23. 03. 2019 mohol žalovaný plniť a do omeškania sa dostal dňom 24. 03. 2019. Preto súd žalobcom uplatnený úrok za obdobie od 10. 04. 2016 zamietol. Súd viazaný žalobou priznal úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne z priznanej istiny od 24. 03. 2019 do zaplatenia, nakoľko si ho uplatnil žalobca v súlade s citovanými ustanoveniami. V časti uplatneného úroku z omeškania 5,00 % ročne z istiny, ktorý žalobca žiadal priznať až po tom, keď by úroky z omeškania (a pôvodne i zmluvná pokuta) dosiahli sumu 1.110 Eur súd nepriznal, nakoľko reálne by táto situácia nastala až zhruba po 190 rokoch (okolo roku 2200), ak by za celé obdobie žalovaný nezaplatil žiadnu čiastku z istiny. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobcom požadované plnenie je plnením nemožným, a preto zamietol v tejto časti uplatnený nárok.

53. Podľa § 251 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 676,30 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 1.091,02 Eur. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 61,99 % (t. j. $676,30 \times 100 / 1.091,02$) a hrubý úspech žalovaného 38,01 % ($100 - 61,99$), teda čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 23,98 % ($61,99 - 38,01$). Súd potom prevažne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku IV. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 23,98 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.